

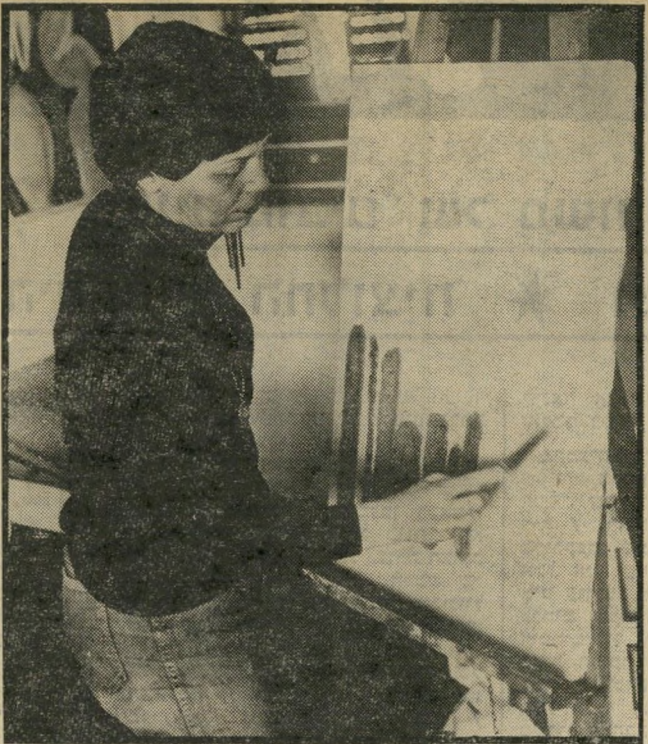
צייר אברמוביץ מאייסטר אמיתי

מעת כמו מורה. ואכן, רבורה בלום היא מורה המקדישה את עיתותיה לאמנות. גם בשעה שהיא מרביצה תורה בתלמידה. כשניצי בים מול עבודותיה. יש תחושה של מיקצב מוסיקלי. אולי בגלל המיקצב החוזר בכל העבודות. אולם התערוכות של תיאטרון צוותא, שהוא גם האסטרה של המועדון, גדוש ביצירותיה המרנינות ומש-תלב להפליא באירועים התרבותיים של המועדון.

בלום החלה לצייר בגיל 12. בסטודיו של שטרנשוס וקריזה. דווקא מהציירים המוספטים למדה לעבוד בצורה אקדמית טהורה. וכך יש להעריך את עבודותיה, העשר יות מצירוף של הדבקות אלמנטים מבד יוטה על בד הציור, בתוספת צבע ויצירת קומפוזיציות הרמזע ניות, שמבוססות על הכרת הטבע ואינו סתם "התפרעות" על הבד. יש סדר בעניין, היצירות קשורות אחת ברעותה. את הסדר והמישטר בעבודותיה הצליחה לרכוש בעת ששהתה בארצות-הברית. בטמפל שבטקסס, עירה קטנה בארצות-הברית, היתה יושבת בי ביתה ומצירת ללא הרף. יכולתי להביט בחלון ולראות כל היום רק גשם, גם בקיץ, או לצפות בטלוויזיה, "מספרת בלום. בתערוכתה בצוותא מוצג רק מעט מזעיר ממכלול עבודותיה, שכן היא גם יוצרת בקרמיקה ומפסלת. היא מעניקה תחושה של משהו העשוי במיקצב מוסיקלי ה" חוזר ונישנה הן בטבע והן בי אמנות.

אח, איזו דודה!

יום אחד הגיעה הדודה לארץ, ותוך כדי חיפוש קרובי משפחה הגיעה לעיר יקותיאלר, אמן אריגה בשטיחים, מהמעולים בארץ.

ציירת בלום בסטודיו שלה קומפוזיציות הרמוניות

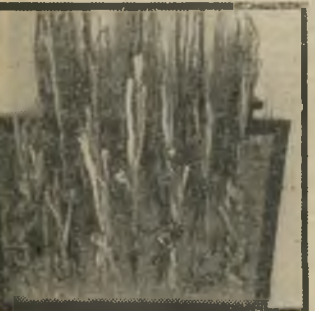
כאשר גילתה הדודה, שהיא פרוי פסור לאמנות ולאריגה בלוס-אנג'לס, שכן מישפחתה בן ה-23 עוסק גם הוא באריגה, חיבקה אותו בעוז והזמינה אותו לבוא ולהשתלם בי קליפורניה. עדי ירש כנראה את אהבת היופי והנטייה לאמנות מאמו. בתערוכתו הקודמת, בגלריה של תיאטרון ירו שלים, הרהיבו עבודותיו ביופיון את

עין הצופים. את המילה "אריגה" מקשרים בדרך כלל לשטיחי-קיר קונבנציונלים. אך עדי הפך את עניין האריגה ליצירה פיסולית של ממש. את רעיונותיו החדשים הציג בי גלריה ראשל ואורנה ביפו העתי קה. בגלל מימדיה הקטנים של הגלריה, נאלץ ליצור יצירות קט גות, כעין מקטים, שמהן יוכל ליי

צור בעתיד עבודות בגודל שיחפץ. הוא אוהב את מלאכת היצירה הזו בכל ליבו ומתעמק בכל שלבי ה-אריגה, החל מיצירת החוטים ו-צביעתם, וכלה בשתי וערב במיגוון גדול של אפשרויות, שצירופן יוצר מהות חדשה.

בתערוכתו הנוכחית צעד כמה צעדים קדימה. הוא פיתח וגיוון את סיגנונו, לא חשש להחציץ ביצירותיו טראומות שעבר. לדוג-מה: ניתוח לב פתוח שנעשה לי אחיו הגדול, הוליד עבודה שנראית כמו משהו התלוי על קולב; רוכ-סן אדום כדם שתפרים אדומים מלווים אותו לכל אורכו, מזכיר את גוף המנותח. כשפותחים את הרוכסן מגלים תחבושות וחלקים מקרמיקה, המתארים את תוכו של המנותח.

כשנשאל יקותיאלי מדוע שילב ביצירותיו חומרים כמו פרספקס וקרמיקה, ענה: "הצמר הרך של

"לפני הכובד" של יקותיאלי שילוב פרספקס ואריגה

האריגה תובע משהו מנוגד, לכן בחרתי בחומרים אלה, המשלימים אותו כה יפה."

היופי שקרן מדפים אלה ממש הקסים אותה, השוני - הציור הריאליסטי - ההדומה. היא ביק-שה ממנו להציג את הציורים ש-עשה עבור עצמו, ושכלל לא חשב להציגם. וכך, למרות שבהזמנות שכבר הודפסו צויין שהמדובר ב-"ציורים", החליטה להציג דווקא את הרישומים על הנייר. גם הרי-שומים הם צבעוניים, אך שונים לחלוטין מעבודותיו הקודמות. כל הגוורדיה הוותיקה של ציורי ישראל שנכחה בפתיחה, היללה את תערו-כתו. ואכן, אין זו רק חגיגה ל-עיניים, אלא גם חובה למורים בבתי-הספר לציור. הללו יעשו טוב אם יקחו את תלמידיהם לתערוכה, כדי להציג בפניהם את אחד ה- "מאייסטרס" האמיתיים של ישראל.

במיקצב יוצר

היא נאה ומטופחת. נראית ונש-

שלום. אביב בחוף ונעים. זה הזמן להתפנק בבגד חדש; זה הזמן לדלתא. החולצות של דלתא מלטפות ורכות, הן נותנות לי הרגשה טבעית ואביבית. הגופיות והתחתונים של דלתא ממש מזמינים לגעת; הם רכים, אופנתיים, צבעוניים ומחמיאים - 100% כותנה טרוקה, 100% הרגשה טבעית וחפשית. אני מזמינה אותך להרגיש כמוני, להתפנק ולפנק את כל המשפחה בדלתא. להשיג בחנויות המזון בשרות עצמי, בחנויות הכל-בו ובחנויות ההלבשה המובחרות. התחדשו!

יש כאן משהו שמזמין לגעת. דלתא.

אני לא אשכח את זה

וויטסקי - פולין